

La dona efervescent – Mar Bosch Oliveras

Després de guanyar el premi Casero de novel·la curta el 2012 amb *Bedlam*, Mar Bosch Oliveras (Girona, 1981) ha publicat cinc llibres. Amb *La dona efervescent* recupera la protagonista de *Les generacions espontànies*, que el 2016 buscava feina i ara ha tingut bessonada.

La novel·la comença com una fantasia onírica, per després emmarcar-se en el que podria semblar una evocació costumista de la maternitat. A mesura que anem avançant, però, ens adonem que l'autora no es limita a decorar l'experiència, sinó que construeix una novel·la amb tots els ets i uts, que és alhora àcida, dolça i salada. De fet, la protagonista queda sola amb els fills ja que la sogra mor, el marit desapareix i el sogre fuig. Bé, la sogra no mor del tot sinó que es queda allotjada dins la ment de la protagonista, des d'on tenen lloc uns diàlegs que recorden els més maliciosos que va escriure Dorothy Parker.

El títol fa referència a una altra fantasia onírica, quan la protagonista té la sensació que es desfà a causa dels requeriments de la maternitat. La novel·la, però, no cau en el subgènere de l'assaig autocondescendent, sinó que s'eleva a la categoria de la ficció memorable gràcies a una prosa vivaç i a una imaginació rabelaisiana, que es concreta en uns secundaris que no paren de robar escenes.

Saltant en el temps, ocultant amb ofici el que revelarà al final i excel·lint en l'estil indirecte lliure, Mar Bosch Oliveras retrata la dona contemporània amb un humor honest -sovint salvatge-, sense concessions als llocs comuns. A les últimes pàgines, tres fotografies reveladores són un recurs original per tancar una novel·la molt recomanable.